

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ
EUROSISTEMUL

Ghid pentru consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare

Octombrie 2015

Cuprins

Cuvânt înainte	2
1 Fundamentele funcției consultative a BCE cu privire la proiectele de reglementare	3
2 Obiectivele Deciziei 98/415/CE a Consiliului	6
3 Sfera de aplicare a obligației de a consulta BCE	8
3.1 Autoritățile care consultă BCE	8
3.2 Proiectele de reglementare avute în vedere	9
3.3 Domeniile care intră în competența BCE	11
3.4 Reglementări de punere în aplicare a dreptului Uniunii	16
4 Procedura de consultare	18
4.1 Consultarea BCE în timp util	18
4.2 Solicitarea de emitere a unui aviz	20
4.3 Termene-limită	21
4.4 Confirmarea primirii	23
4.5 Elaborarea și adoptarea avizului BCE	23
4.6 Regimul lingvistic	24
4.7 Transmiterea avizului și efectele acestuia	24
4.8 Publicarea	24
5 Respectarea obligației de a consulta BCE	25
6 Consecințele juridice ale nerespectării obligației de a consulta BCE	26
Anexă	27
Decizia Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare (98/415/CE)	27

Cuvânt înainte

Timp de mai mulți ani, *Ghidul pentru consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare* a constituit un instrument util pentru autoritățile naționale și publicul larg. Acest ghid furnizează informații detaliate cu privire la procesul de consultare a Băncii Centrale Europene (BCE). Pentru a reflecta evoluțiile dreptului Uniunii și cele mai recente experiențe ale BCE legate de aceste consultări, este necesar să se realizeze o actualizare a ghidului inițial, care a fost publicat în 2005. În mod similar tuturor celorlalte publicații ale BCE, prezentul ghid exprimă angajamentul BCE de respectare a principiilor deschiderii și transparenței și contribuie la cunoașterea pe scară și mai largă a misiunilor și activităților BCE.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede ca statele membre să consulte BCE cu privire la proiectele de reglementare care intră în domeniile care intră în competența BCE. Având în vedere extinderea UE, numărul actorilor implicați în procesul de consultare este în creștere. Pentru acest motiv, BCE a actualizat prezentul ghid cu scopul de a informa și de a oferi asistență autorităților naționale în ceea ce privește obligația de a consulta BCE. În acest scop, prezentul ghid explică obiectivele și sfera consultării BCE și clarifică procedura de urmat în acest sens.

Am încredere că prezentul ghid actualizat va continua să sporească gradul de cunoaștere a drepturilor și a obligațiilor tuturor părților implicate și, în același timp, să conducă la o și mai bună înțelegere a funcției consultative a BCE. În acest sens, ghidul este menit să încurajeze utilizarea mai largă a procedurii de consultare și să contribuie astfel la armonizarea legislației statelor membre în domeniile care intră în competența BCE.

În cele din urmă, aș dori să evidențiez importanța continuă a asigurării unei cooperări strânse între autoritățile naționale implicate în procesul legislativ și Sistemul European al Băncilor Centrale/Eurosistem. Am încredere că prezenta publicație va continua să sprijine o astfel de cooperare strânsă în interesul comun al tuturor părților implicate.

Frankfurt pe Main, octombrie 2015

Yves Mersch
Membru al Comitetului executiv al BCE

1 Fundamentele funcției consultative a BCE cu privire la proiectele de reglementare

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („Tratat”) conferă BCE o funcție consultativă cu privire la actele Uniunii propuse și la proiectele de reglementare din domeniile care intră în competența sa. Articolul 127 alineatul (4) și articolul 282 alineatul (5) din Tratat, reproduse în articolul 4 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene („Statutul SEBC”), reprezintă temeiul juridic al funcției consultative a BCE.

Cadrul consultării BCE de către autoritățile naționale este stabilit prin Decizia 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare¹, care este în vigoare de la 1 ianuarie 1999. Decizia 98/415/CE se aplică tuturor statelor membre cu excepția Regatului Unit, care este scutit de la obligația de a consulta BCE prin Protocolul privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, anexat la Tratat. Până în 2004, BCE a emis, în medie, 30 de avize pe an ca răspuns la consultarea de către autoritățile naționale. Odată cu creșterea numărului de state membre începând cu 2004, precum și din cauza turbulențelor de pe piețele financiare din 2008, numărul avizelor BCE cu privire la proiectele de reglementare a crescut în mod semnificativ, ajungând la un număr maxim de 95 de avize în 2012.

În consecință, procesul de consultare a devenit și mai important în ultimii ani când, din cauza crizei financiare, a trebuit ca statele membre să își coordoneze activitățile privind măsurile de asigurare a stabilității financiare. În acest context, avizele BCE au contribuit la asigurarea consecvenței, pe întreg teritoriul Uniunii, a măsurilor care vizează păstrarea încrederii și a stabilității pe piețele financiare.

Articolul 127 alineatul (4) din Tratat:

„(4) Banca Centrală Europeană este consultată:

- cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care țin de competențele sale,
- de autoritățile naționale, cu privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa, dar în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 alineatul (4).

---

¹ JO L 189, 3.7.1998, p. 42. Textul Deciziei 98/415/CE este reprodus în anexă.

În domeniile care țin de competențele sale, Banca Centrală Europeană poate prezenta avize respectivelor instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii sau autorităților naționale.”

Articolul 282 alineatul (5) din Tratat:

„(5) În domeniile în care are atribuții, Banca Centrală Europeană este consultată asupra oricărui proiect de act al Uniunii, precum și asupra oricărui proiect de reglementare la nivel național și poate emite avize.”

Articolul 4 din Statutul SEBC:

„În conformitate cu articolul 127 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

(a) BCE este consultată:

- cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care sunt de competența sa;
- de autoritățile naționale cu privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa, dar în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41;

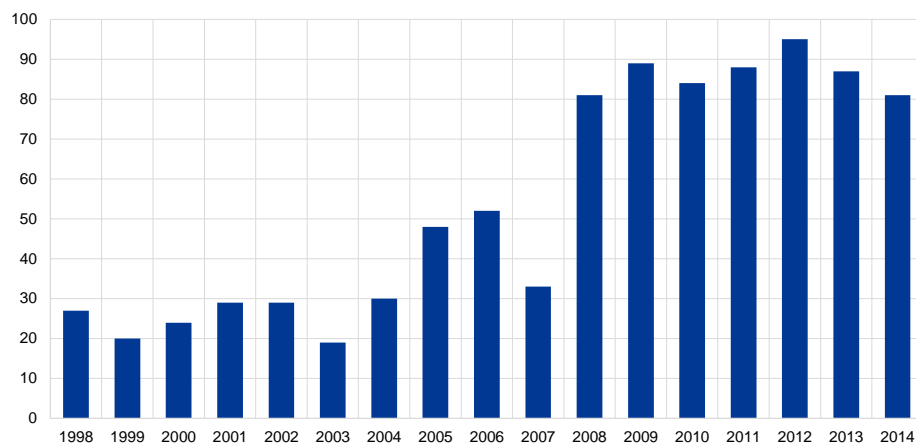
(b) în domeniile care sunt de competența sa, BCE poate prezenta avize instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii sau autorităților naționale.”

Decizia 98/415/CE este redactată în termeni destul de generali și, pentru a se asigura că se aplică pe deplin, autoritățile naționale trebuie să înțeleagă în profunzime: (a) obiectivele sale; (b) sfera obligației de a consulta BCE; (c) procedura de urmat; și (d) efectul pe care neîndeplinirea obligației de consultare l-ar putea avea asupra legalității legislației în cauză. Bazându-se pe experiența dobândită, începând cu anul 1999, în urma aplicării Deciziei 98/415/CE, prezentul ghid are ca scop informarea tuturor autorităților naționale implicate în pregătirea proiectelor de reglementare cu privire la aceste patru aspecte, astfel încât să fie pe deplin conștiente de drepturile și obligațiile lor. De asemenea, prezentul ghid conține un număr de recomandări pentru a asigura eficiența procedurii de consultare.

Diagrama 1

Numărul avizelor emise de BCE ca răspuns la consultarea de către autoritățile naționale

Sursă: BCE.

2 Obiectivele Deciziei 98/415/CE a Consiliului

În Hotărârea *OLAF*², Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea”) a clarificat obiectivele articolului 127 alineatul (4) din Tratat în ceea ce privește obligația de a consulta BCE cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care intră în competența sa. Potrivit Curții, obligația de consultare vizează „în principal să asigure că autorul actului îl adoptă numai după ce a fost ascultat organul care, datorită funcțiilor specifice pe care le exercită în cadrul comunitar în domeniul respectiv și datorită gradului înalt de specializare de care se bucură, este deosebit de bine plasat pentru a contribui în mod util la procesul de adoptare avut în vedere”.

Cu toate că Hotărârea *OLAF* se referă la obligația instituțiilor Uniunii de a consulta BCE cu privire la actele Uniunii propuse, aceasta aduce și clarificări privind obligația statelor membre de a consulta BCE cu privire la proiectele lor de reglementare. Se poate extrapola pornind de la Hotărârea *OLAF* că principalul obiectiv al Deciziei 98/415/CE este de a permite BCE să furnizeze legiuitorilor naționali, la momentul oportun, un aviz de specialitate cu privire la proiectele de reglementare referitoare la probleme ce se încadrează în domeniile care intră în competența BCE. Acest aviz de specialitate are ca scop asigurarea unui cadru juridic național care: (a) să contribuie la realizarea obiectivelor BCE și/sau ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC); (b) să fie compatibil cu cadrul juridic al Eurosistemului/SEBC și al BCE; și (c) să fie conform cu politicile Eurosistemului/SEBC și ale BCE.

Obligația de a consulta BCE în temeiul Deciziei 98/415/CE este structurată în așa fel încât să funcționeze ca un sistem preventiv, care să evite problemele cauzate de o eventuală reglementare națională incompatibilă sau inconsecventă. Din acest motiv, consultarea trebuie să aibă loc când reglementarea se află încă în stadiul de proiect și, mai mult, într-o etapă în care avizul BCE poate fi luat în considerare în mod util de către autoritățile naționale implicate în pregătirea și adoptarea reglementării în cauză.

În practică, obligația de a consulta BCE a permis statelor membre să se asigure că legislația națională, inclusiv statutele băncilor lor centrale naționale (BCN), sunt în continuare compatibile cu Tratatul și Statutul SEBC.

Procedura de consultare stabilită prin Decizia 98/415/CE are o serie de alte avantaje. Ea reprezintă un instrument prețios pentru promovarea schimbului de informații și experiență. Consultările sunt un mijloc important pentru a ține BCE la curent cu privire la evoluția legislației din statele membre în domeniile care intră în

² Hotărârea din 10 iulie 2003, Comisia Comunităților Europene/Banca Centrală Europeană (C-11/00, EU:C:2003:395), în special punctele 110 și 111 din hotărâre. În această cauză, Curtea a admis acțiunea Comisiei și a anulat Decizia BCE/1999/5 a Băncii Centrale Europene din 7 octombrie 1999 privind prevenirea fraudei (JO L 291, 13.11.1999, p. 36). Hotărârea este importantă pentru că aduce clarificări cu privire la funcția consultativă a BCE având în vedere că, răspunzând la o solicitare a BCE, Curtea a examinat pentru prima dată obiectivele articolului 127 alineatul (4) din Tratat.

competența BCE. Experiența acumulată de BCE prin examinarea proiectelor de reglementare cu privire la care este consultată reprezintă o sursă de informații pentru formularea poziției proprii a BCE, de exemplu într-un context la nivelul Uniunii sau la nivel internațional în care se discută chestiuni similare. Mai mult, avizele BCE favorizează armonizarea legislațiilor statelor membre în domeniile care intră în competența BCE și contribuie la îmbunătățirea calității legislației naționale, având în vedere că sunt bazate pe experiența pe care BCE a dobândit-o în exercițiul misiunilor sale³. Avizele BCE pot constitui și o sursă de referință care poate fi luată în considerare de către Curte, în acțiunile legate de compatibilitatea reglementărilor respective cu Tratatul, sau de către instanțele naționale, în acțiunile privind interpretarea sau validitatea reglementărilor în cauză.

La fel ca și avizele altor instituții ale Uniunii, avizele BCE nu au forță obligatorie. Cu alte cuvinte, legiuitorii naționali nu sunt obligați să respecte avizul BCE. Cu toate acestea, sistemul stabilit prin Decizia 98/415/CE este conceput astfel încât să asigure că reglementările naționale sunt adoptate numai după o analiză temeinică a avizului BCE. Acest sistem s-a dovedit a fi eficient și legiuitorii naționali au fost de acord în general să modifice sau chiar să retragă proiecte de reglementare și să nu adopte reglementări care să contravină poziției BCE.

În cele din urmă, obligația de a consulta BCE contribuie la comunicarea externă a BCE cu publicul larg și cu piețele. Încurajarea transparenței este o politică generală a BCE și, în acest scop, avizele emise ca răspuns la consultarea de către autoritățile naționale sunt de regulă publicate pe website-ul BCE imediat după adoptarea lor și transmiterea subsecventă către autoritatea care a consultat-o.

---

³ A se vedea punctul 140 din Concluziile avocatului general prezentate în Cauza C-11/00, care a fost reluat la punctul 110 din hotărârea Curții.

3 Sfera de aplicare a obligației de a consulta BCE

3.1 Autoritățile care consultă BCE

Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Decizia 98/415/CE:

„(1) Autoritățile statelor membre consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul tratatului [...]:

(2) De asemenea, autoritățile statelor membre, altele decât statele membre participante, consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare privind instrumentele politicii monetare.”

3.1.1 Sfera autorităților care au obligația să consulte BCE

Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE prevede că obligația de a consulta BCE cu privire la proiectele de reglementare care intră în sfera de competență a BCE revine „autorităților statelor membre”. Având în vedere că Decizia 98/415/CE se aplică tuturor statelor membre cu excepția Regatului Unit, autoritățile în cauză nu sunt numai cele ale statelor membre a căror monedă este euro („statele membre din zona euro”), dar și cele ale statelor membre a căror monedă nu este euro („state membre din afara zonei euro”), altele decât autoritățile Regatului Unit.

Articolul 3 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE clarifică faptul că autoritățile statelor membre sunt „autoritățile [...] care elaborează un proiect de reglementare”. În plus, din articolul 4 din Decizia 98/415/CE rezultă că autoritatea care consultă BCE poate fi o autoritate diferită nu numai de „autoritatea care trebuie să adopte dispozițiile respective”, dar și de „autoritatea care face propunerea legislativă”.

În practică, BCE este consultată de o gamă largă de autorități. În cazul legislației adoptate de un parlament național, BCE a fost consultată, în general, de către ministrul responsabil cu elaborarea proiectului de reglementare care intră în sfera de competență a BCE. În cazul în care legislația este inițiată de către un membru al unui parlament național, și nu de guvern, obligația de a consulta BCE revine parlamentului, conform celor descrise în mod detaliat mai jos⁴. Ocazional, consultările sunt transmise prin intermediul băncilor centrale naționale, care

---

⁴ A se vedea secțiunea 3.1.2 din prezentul ghid.

acționează fie în numele unei autorități de reglementare, fie ca o autoritate care deține propriile sale competențe de reglementare.

În cazul legislației adoptate printr-o altă procedură, BCE este în general consultată de către autoritatea competentă să adopte actul în cauză, de exemplu de un membru al guvernului național sau de o bancă centrală națională cu competențe de reglementare.

De asemenea, BCE a fost consultată de către autoritățile naționale care erau *de jure* sau *de facto* implicate în procesul de adoptare, precum, de exemplu, bănci centrale naționale, autorități de supraveghere, autorități din domeniul concurenței, autorități responsabile cu lupta împotriva spălării banilor și organe specifice precum consilii pentru trecerea la moneda euro. În aceste situații, BCE a considerat consultarea ca fiind valabilă dacă este evident că aceste autorități acționează pe seama autorității care a făcut propunerea legislativă sau care trebuie să adopte reglementarea.

3.1.2 Rolul parlamentelor naționale

Parlamentele naționale pot fi și ele autorități care „elaborează un proiect de reglementare” în sensul Deciziei 98/415/CE atunci când dezbat proiectele de reglementare din domeniile care intră în competența BCE și care au fost propuse de către unul sau mai mulți membri ai acestora⁵. Parlamentele naționale trebuie să decidă, pe baza propriilor regulamente de procedură, cu privire la modalitatea de a respecta obligația de a transmite, în vederea obținerii avizului prealabil din partea BCE, proiectele de reglementare care au fost propuse de către unul sau mai mulți dintre membrii lor și care se încadrează în unul din domeniile care intră în competența BCE. Se acceptă de asemenea ca BCE să fie consultată de către un guvern național, la inițiativa acestuia, cu privire la un proiect de reglementare propus de membrii parlamentului său național în conformitate cu dreptul național.

3.2 Proiectele de reglementare avute în vedere

Articolul 1 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE:

„(1) În sensul prezentei decizii, se înțelege prin:

[...]

„proiect de reglementare”, proiectele privind dispoziții care, dacă au caracter obligatoriu și sunt aplicabile în general pe teritoriul unui stat membru, stabilesc

---

⁵ Aceasta se aplică și cazurilor în care membrii parlamentului propun modificări ale proiectelor de reglementare propuse de către guvern care ar putea determina încadrarea proiectului de reglementare în domeniile care sunt de competența BCE.

norme care privesc un număr nedeterminat de cazuri și se adresează unui număr nedeterminat de persoane fizice sau juridice.”

În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE, autoritățile statelor membre sunt obligate să consulte BCE în legătură cu „orice proiect de reglementare” care intră în sfera de competență a BCE. Articolul 1 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE definește conceptul de „proiect de reglementare”. Această definiție se referă la prevederile care, odată ce au devenit obligatorii din punct de vedere juridic și au aplicabilitate generală pe întreg teritoriul statelor membre în cauză (sau într-un teritoriu distinct din punct de vedere geografic), stabilesc norme care vor fi aplicabile „într-un număr nedeterminat de cazuri și se adresează unui număr nedeterminat” de persoane. Aceasta include proiecte de reglementare elaborate de guvern care, prin adoptare, devin dispoziții juridice efective, indiferent care este durata acestui caracter efectiv.

Definiția nu include proiectele de reglementare al căror scop unic este transpunerea directivelor Uniunii în dreptul intern⁶.

3.2.1 Prevederi obligatorii din punct de vedere juridic

Obligația de a consulta BCE nu se limitează la proiectele de reglementare care urmează a fi adoptate de către un parlament. Decizia 98/415/CE se referă la toate tipurile de prevederi obligatorii din punct de vedere juridic, inclusiv decrete-lege și legislația secundară.

Decrete-lege

Decretele-lege sunt reglementări care sunt adoptate de un guvern și care intră pe deplin în vigoare în regim de urgență sau de necesitate extraordinară. Aceste decrete-lege fac obiectul ratificării ulterioare de către parlament, ratificare care poate avea loc imediat sau după mai multe luni de la adoptare. Proiectele de decret-lege sunt, așadar, „proiecte de reglementare” în legătură cu care BCE trebuie să fie consultată înainte de adoptarea lor de către guvern, indiferent de caracterul urgent sau necesitatea extraordinară⁷.

---

⁶ A se vedea secțiunea 3.4 din prezentul ghid.

⁷ Se observă că, având în vedere caracterul urgent și necesitatea extraordinară care sunt inerente în adoptarea decretelor-lege, autoritatea care consultă BCE poate să reducă termenul de emisie a unui aviz de către BCE în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE (a se vedea secțiunea 4.3 din prezentul ghid).

Legislația secundară

BCE nu trebuie consultată cu privire la întreaga legislație secundară, inclusiv actele de aplicabilitate generală ale băncilor centrale naționale sau ale autorităților de supraveghere, care pune în aplicare legislația primară în domeniile care intră în competența BCE. Având în vedere obiectivele Deciziei 98/415/CE, avizul BCE cu privire la proiectele de legislație secundară trebuie solicitat numai dacă obiectul lor este strâns legat de misiunile BCE și dacă efectul lor asupra unor aspecte ce țin de domeniile de competența BCE este diferit de cel al legislației primare. De exemplu, de regulă, statele membre nu sunt obligate să consulte BCE cu privire la chestiunile legate de procedură.

Obligația de a consulta BCE cu privire la modificările proiectelor de reglementare care au fost deja înaintate BCE în vederea emiterii unui aviz se aplică modificărilor de substanță care afectează esența proiectului de reglementare. Este util să se facă distincția între două scenarii. Primul este acela în care modificările pe fond sunt propuse într-o etapă în care BCE nu a emis încă avizul. În aceste situații BCE se așteaptă ca autoritatea care o consultă să-i transmită proiectul de reglementare modificat cât mai curând posibil, astfel încât avizul să se bazeze pe cel mai recent text. A doua situație este aceea în care sunt propuse noi prevederi privind fondul după adoptarea avizului BCE. În această din urmă situație, BCE ar trebui să fie consultată cu privire la respectivele modificări. Cu toate acestea, nu este necesară consultarea ulterioară dacă modificările au ca scop principal să insereze punctul de vedere exprimat de BCE în avizul său. Totuși, BCE apreciază dacă este informată cu privire la modul în care sunt luate în considerare avizele sale și dacă primește detalii cu privire la astfel de modificări în scop de informare.

3.3 Domeniile care intră în competența BCE

Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE prevede ca autoritățile naționale să consulte BCE cu privire la orice proiecte de reglementare „care intră în sfera sa de competență în temeiul tratatului”. În mod evident, aceasta include proiectele de reglementare ce afectează misiunile fundamentale de îndeplinit prin intermediul SEBC conform articolului 127 alineatul (2) din Tratat (adică definirea și punerea în aplicare a politicii monetare a Uniunii, desfășurarea operațiunilor de schimb valutar, deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre și promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți) și articolului 16 din Statutul SEBC (emiterea de bancnote euro). De asemenea, aceasta include proiectele de reglementare care afectează o serie de alte misiuni atribuite SEBC în temeiul Tratatului, inclusiv misiunile specifice legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit care au fost conferite BCE în temeiul articolului 127 alineatul (6) din Tratat.

Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE enumeră o serie de categorii de materii care sunt în mod explicit considerate a se încadra în domeniile de competența BCE. BCE trebuie consultată de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare referitoare la aceste materii.

Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE:

„(1) Autoritățile statelor membre consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul tratatului și, în special, în ceea ce privește:

- problemele monetare;
  - mijloacele de plată;
  - băncile centrale naționale;
  - colectarea, elaborarea și difuzarea datelor statistice din domeniile monetar, financiar, bancar, al sistemelor de plăți și al balanței de plăți;
  - sistemele de plăți și decontări;
  - normele aplicabile instituțiilor financiare, în măsura în care acestea au o influență substanțială asupra stabilității instituțiilor și piețelor financiare.”
-

Privire de ansamblu neexhaustivă asupra domeniilor care intră în competența BCE

Modul de redactare a articolului 2 alineatul (1) și al considerentului (3) al Deciziei 98/415/CE indică în mod clar faptul că lista de la articolul 2 alineatul (1) nu este exhaustivă.

Mai mult, articolul 2 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE menționează că autoritățile statelor membre din afara zonei euro (cu excepția Regatului Unit) trebuie să consulte BCE cu privire la orice proiecte de reglementare referitoare la instrumentele de politică monetară.

Articolul 2 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE:

„(2) De asemenea, autoritățile statelor membre, altele decât statele membre participante, consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare privind instrumentele politicii monetare.”

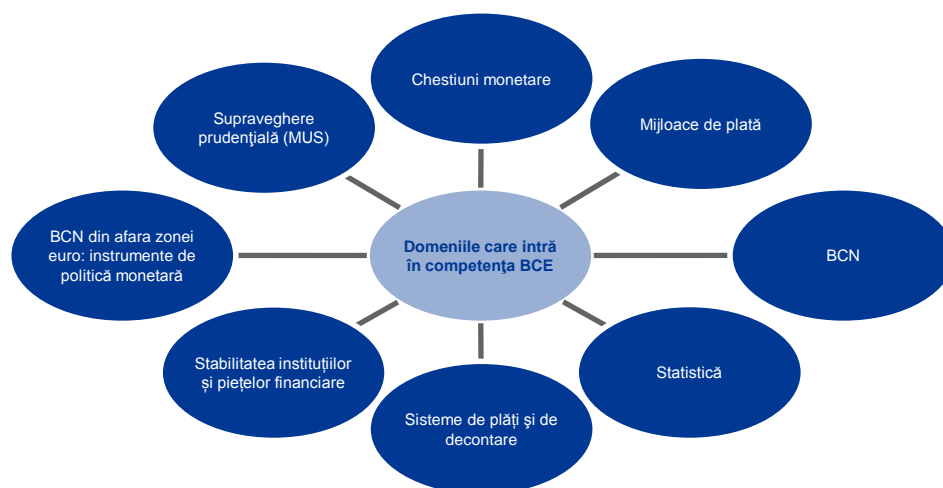

Motivul pentru care Decizia 98/415/CE face în acest mod distincție între statele membre din zona euro și statele membre din afara zonei euro este acela că instrumentele de politică monetară (de exemplu, regimul rezervelor minime obligatorii) nu mai fac obiectul deciziei autorităților naționale din statele membre din

zona euro. Cu toate acestea, considerentul (5) al Deciziei 98/415/CE clarifică faptul că obligația de a consulta BCE nu include deciziile luate de către autoritățile statelor membre din afara zonei euro în contextul punerii în aplicare a politicii lor monetare (de exemplu, deciziile care stabilesc ratele dobânzilor).

Diagrama 2

Privire de ansamblu neexhaustivă asupra domeniilor care intră în competența BCE

Sursă: BCE.

Toate avizele BCE cu privire la proiectele de reglementare se publică pe website-ul BCE. Acestea sunt clasificate în funcție de secțiunile relevante ale domeniilor care intră în competența BCE (statistică, sisteme de plăți și decontare etc.). Titlurile și obiectul avizelor BCE oferă o orientare utilă în cazul în care există îndoieli în a stabili dacă un proiect de reglementare intră sau nu în sfera obligației de a consulta BCE prevăzută de Decizia 98/415/CE.

3.3.1 Chestiuni monetare și mijloace de plată

Avizele BCE cu privire la chestiuni monetare și mijloace de plată includ proiecte de reglementare referitoare la o gamă largă de materii, de exemplu măsuri în legătură cu introducerea monedei euro (redenominizarea monedei naționale, redenominizarea datoriei publice și private, dubla afișare a prețurilor, regulile de rotunjire, înlocuirea ratelor naționale de referință etc.), mijloacele legale de plată, monedele comemorative, dreptul de proprietate intelectuală asupra bancnotelor și monedelor metalice, prevenirea contrafacerii, valorile nominale, specificațiile tehnice, reciclarea, verificarea autenticității și a calității bancnotelor și monedelor metalice, limitările plăților în numerar și emiterea de monedă electronică.

3.3.2 Bănci centrale naționale

Un număr mare de avize ale BCE sunt adoptate în legătură cu proiectele de reglementare legate de băncile centrale naționale. Ele privesc reglementările care

afectează statutul băncilor centrale naționale sau al membrilor organelor de decizie ale acestora, în special cele care sunt legate de diverse aspecte ale independenței băncilor centrale. Câteva avize privesc, de asemenea, misiunile și politicile monetare ale băncilor centrale naționale, inclusiv respectarea interdicției privind finanțarea monetară prevăzută la articolul 123 din Tratat, rezervele valutare ale băncilor centrale naționale și cerințele de constituire a rezervelor minime obligatorii ale băncilor centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro. Alte avize au avut drept obiect, de exemplu, schimbările instituționale la nivelul băncilor centrale naționale, contabilitatea, raportarea și auditarea acestora, participarea în instituțiile monetare internaționale, accesul privilegiat, supravegherea prudențială, secretul profesional și orice alte aspecte legate de reglementarea activităților băncilor centrale naționale care sunt prevăzute de statutele băncilor centrale naționale. De asemenea, BCE a fost în mod frecvent consultată în vederea emiterii de avize cu privire la proiecte de reglementare care se referă la atribuții ale băncilor centrale naționale care nu au legătură cu misiunile SEBC, în special pentru a evalua dacă aceste atribuții sunt compatibile cu obiectivele și misiunile SEBC⁸.

3.3.3 Colectarea, elaborarea și distribuirea datelor statistice în domeniul monetar, financiar, bancar, al sistemelor de plăți și al balanței de plăți

Competențele BCE în legătură cu colectarea de informații statistice sunt stabilite la articolul 5 din Statutul SEBC. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană⁹ prevede că toate statele membre „se organizează din punct de vedere statistic și cooperează pe deplin cu SEBC astfel încât să asigure îndeplinirea obligațiilor ce decurg din articolul 5 al Statutului”. BCE este conștientă că prevederile în materie de raportare sunt diferite în statele membre. Ca urmare, atunci când este consultată cu privire la proiectele de reglementare conținând dispoziții în materie de raportare, BCE tinde să facă comentarii de natură generală care au ca scop atragerea atenției asupra aspectelor care pot fi făcute mai explicite în proiectul de reglementare. Consultațiile relevante au avut drept obiect, de exemplu, datele statistice cu privire la balanța de plăți, transmiterea datelor statistice între BCE și SEBC și băncile centrale naționale din afara zonei euro, cerințele naționale de raportare statistică privind diverse instrumente financiare și poziții investiționale, precum și rolul băncilor centrale naționale din afara zonei euro în colectarea datelor statistice.

⁸ În conformitate cu articolul 14.4 din Statutul SEBC, băncile centrale naționale pot îndeplini și alte funcții decât cele menționate în Statutul SEBC, cu excepția cazurilor în care Consiliul guvernatorilor decide că funcțiile respective interferează cu obiectivele și misiunile SEBC.

⁹ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

3.3.4 Sisteme de plăți și de decontare

Consultările din trecut cu privire la sistemele de plăți și de decontare au avut ca obiect proiecte de reglementare referitoare la diferite aspecte privind funcționarea sistemelor de plăți și de decontare cum ar fi supravegherea acestora, contrapărțile centrale, caracterul definitiv al decontării, sistemele de decontare pe bază netă sau pe bază brută în timp real, aspecte privind compensarea (netting) și garanțiile (collateral) și regula orei zero.

3.3.5 Norme aplicabile instituțiilor financiare, în măsura în care acestea au o influență substanțială asupra stabilității instituțiilor și piețelor financiare

Articolul 2 alineatul (1) a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE menționează „normele aplicabile instituțiilor financiare, în măsura în care acestea au o influență substanțială asupra stabilității instituțiilor și piețelor financiare”. Considerentul (3) al Deciziei 98/415/CE clarifică faptul că această categorie „nu aduce atingere prezentei repartizării a competențelor în ceea ce privește politicile referitoare la controlul prudentțial al instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar”. Articolul 2 alineatul (1) a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE trebuie luat în considerare și prin coroborare cu articolul 25.1 din Statutul SEBC, care prevede că autoritățile competente din statele membre „pot” consulta BCE cu privire la „punerea în aplicare a legislației Uniunii privind supravegherea prudentțială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar”. În plus, în virtutea articolului 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE, statele membre „consultă” BCE dacă prevederile reglementărilor propuse au „o influență substanțială” asupra stabilității financiare, cu excepția situației descrise la articolul 1 alineatul (2), când prevederile au ca scop exclusiv transpunerea directivelor Uniunii.

Numărul de avize adoptate de BCE în temeiul articolului 2 alineatul (1) a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE a crescut în mod substanțial în ultimii ani. BCE a emis mai multe avize ca răspuns la consultările privind modificările propuse structurilor instituționale de supraveghere din statele membre. De asemenea, BCE a fost consultată în mod regulat cu privire la modificările majore aduse regimului de supraveghere a instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, regulile de combatere a spălării banilor și a finanțării acțiunilor teroriste, contractele de garanție financiară, precum și cu privire la reorganizarea și lichidarea instituțiilor financiare. BCE a fost consultată frecvent cu privire la proiectele de reglementare care ar putea avea un impact important asupra piețelor, de exemplu, a celor privind regimurile de securitizare și dematerializarea valorilor mobiliare, precum și legislația care afectează atât piețele financiare, cât și obiectivul principal al BCE de stabilitate a prețurilor (de exemplu, prevederi privind creditele indexate în funcție de inflație).

De asemenea, BCE a adoptat mai multe avize în contextul recente crize a piețelor financiare, în care reglementările naționale vizau îmbunătățirea schemelor de garantare a depozitelor sau asigurarea ori consolidarea stabilității pieței financiare.

De asemenea, BCE a fost consultată cu privire la diverse proiecte de reglementare care pot afecta libera circulație a capitalurilor, politica de schimb valutar (de exemplu, impozitarea tranzacțiilor financiare etc.) precum și alte proiecte de reglementare de importanță economică.

În ceea ce privește temeiul juridic al consultărilor cu BCE cu privire la proiectele de reglementare naționale privind Mecanismul Unic de Supraveghere (MUS), textul articolului 2 alineatul (1) a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE și, în special, menționarea cazurilor care au „o influență substanțială” asupra stabilității financiare, nu ar trebui să fie interpretate în sensul că restrâng obligația de a consulta BCE. Astfel cum s-a menționat mai sus, considerentul (3) și articolul 2 din Decizia 98/415/CE indică în mod clar că lista domeniilor de la articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE nu este exhaustivă. Până în prezent, avizele BCE cu privire la proiectele de reglementare privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (inclusiv crearea unui cadru juridic național care să reflecte instituirea MUS) s-au întemeiat pe articolul 2 alineatul (1) a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE. Odată cu instituirea MUS, atribuțiile de supraveghere sunt incluse în sfera de competență a BCE în scopul îndeplinirii funcției consultative a acesteia prevăzute la articolul 127 alineatul (4) din Tratat.

3.4 Reglementări de punere în aplicare a dreptului Uniunii

Articolul 1 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE:

„(2) Nu sunt considerate proiecte de reglementare proiectele privind dispozițiile al căror unic obiect este transpunerea directivelor comunitare în legislația statelor membre.”

Așa cum se precizează mai sus, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE, statele membre nu trebuie să consulte BCE cu privire la transpunerea directivelor Uniunii în dreptul intern. Motivul acestei exceptări este că BCE va fi fost deja consultată cu privire la actul Uniunii propus în conformitate cu articolul 127 alineatul (4) din Tratat, și, prin urmare, nu mai este necesară extinderea funcției consultative a BCE asupra proiectelor de reglementare care pur și simplu transpun respectivul act al Uniunii. BCE consideră că aceeași exceptare se aplică proiectelor de reglementare care au ca scop punerea în aplicare a regulamentelor Uniunii, cu condiția ca acestea să nu aibă un efect diferit de cel al regulamentului în cauză (cu privire la care BCE a fost consultată de către instituțiile Uniunii) asupra chestiunilor care țin de domeniile care intră în competența BCE.

Într-un număr limitat de cazuri din trecut, BCE a încurajat autoritățile naționale să o consulte cu privire la proiecte de reglementare care transpuneau directive ale Uniunii

de un interes deosebit pentru SEBC. De exemplu, acesta a fost cazul Directivei privind caracterul definitiv al decontării¹⁰, al Directivei privind garanțiile financiare¹¹, precum și al modificărilor ulterioare ale acestora¹². Avizele BCE emise ca urmare a numărului mare de consultări cu privire la proiectele de reglementare având ca scop transpunerea celor două directive în dreptul intern constituie contribuții utile la consolidarea cadrului juridic al operațiunilor Eurosistemului, precum și a stabilității sistemului financiar.

În trecut, BCE a emis de asemenea din proprie inițiativă un aviz¹³ cu privire la ratificarea sau punerea în aplicare a unui Aranjament al serviciilor poștale de plată, încurajând autoritățile naționale să consulte BCE în cazul în care proiectele de reglementare naționale ar fi depășit simpla ratificare a acestui aranjament.

Uneori, statele membre consultă BCE din proprie inițiativă cu privire la proiecte de reglementare ce au ca scop transpunerea directivelor, cu toate că nu sunt obligate sau încurajate în acest sens, de exemplu, în materiile în care acestea consideră că BCE are competențe specifice. În astfel de situații, în general, BCE este pregătită să răspundă oricărei consultări naționale voluntare, formale sau informale, și să ofere recomandări cu privire la proiectele de măsuri de transpunere elaborate, chiar dacă nu există o obligație oficială de a consulta BCE, dar numai în măsura în care proiectele de reglementare oferă posibilitatea unor comentarii specifice în legătură cu sfera de competență a BCE.

Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) a fost instituit în decembrie 2010 ca un organism nou împuternicit să supravegheze riscurile din cadrul sistemului financiar privit în ansamblul său. CERS poate emite, printre altele, recomandări în limitele sferei sale de competență și, în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴, acesta monitorizează implementarea recomandărilor respective. Având în vedere rolul CERS în aceste domenii, nu este necesar ca BCE să fie consultată cu privire la proiectele de reglementare care pun în aplicare recomandările CERS.

---

¹⁰ Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

¹¹ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

¹² Prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private (JO L 146, 10.06.2009, p. 37); aceasta este modificarea în legătură cu care BCE a încurajat statele membre să o consulte. Pe lângă aceasta, au mai fost adoptate alte două (mici) modificări în 2010 și, respectiv, în 2011.

¹³ CON/2010/85

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

4 Procedura de consultare

Articolul 4 din Decizia 98/415/CE:

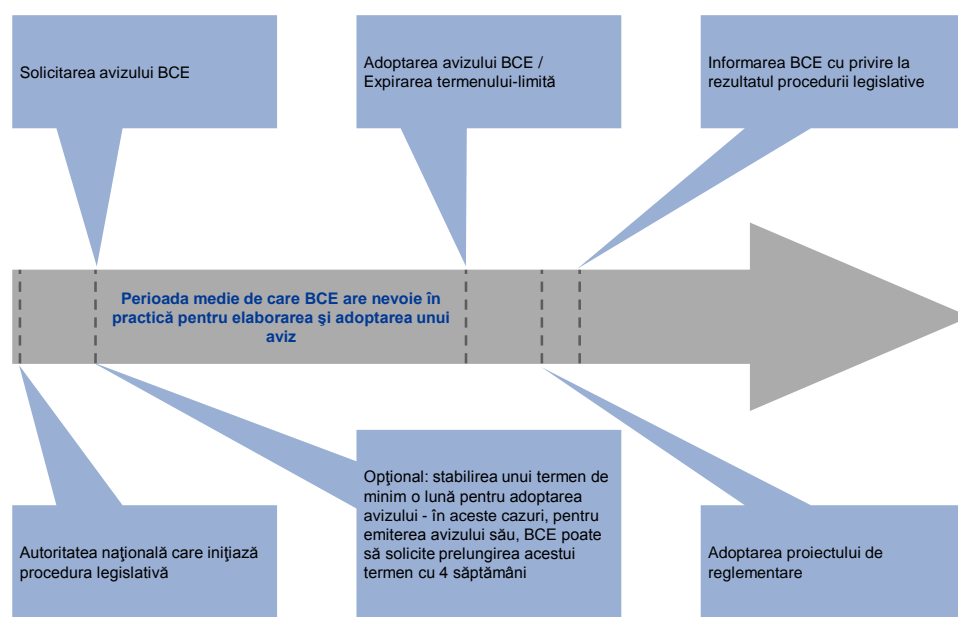
„Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura respectarea efectivă a prezentei decizii. În acest sens, el asigură că BCE este consultată în timp util, astfel încât autoritatea care face propunerea legislativă să ia în considerare avizul BCE înainte de a lua o decizie pe fond, și că avizul BCE este adus la cunoștința autorității care trebuie să adopte dispozițiile respective, atunci când este vorba de altă autoritate decât cea care a întocmit proiectul de reglementare.”

4.1 Consultarea BCE în timp util

Potrivit articolului 4 din Decizia 98/415/CE, BCE trebuie să fie consultată „în timp util” în cadrul procesului legislativ. Acest lucru presupune ca procedurile naționale să asigure ca, pe parcursul procesului legislativ, consultarea să aibă loc într-o etapă care să lase BCE suficient timp pentru a examina proiectul de reglementare (și, unde este cazul, pentru traducerea acestuia) și pentru a adopta avizul său în toate versiunile lingvistice necesare. Totodată, acest lucru permite autorităților naționale relevante să ia în considerare avizul BCE înainte de adoptarea reglementărilor respective.

Diagrama 3

Procesul de consultare cu privire la proiectele de reglementare

Sursă: BCE.

Când proiectele de reglementare sunt elaborate de către o autoritate diferită de autoritatea care le adoptă, articolul 4 din Decizia 98/415/CE prevede că o astfel de consultare trebuie să aibă loc într-un moment care să permită autorității care a inițiat proiectul de reglementare să aprecieze dacă proiectul de reglementare ar trebui modificat în sensul avizului BCE, adică înainte de transmiterea reglementării către autoritatea de adoptare. În același timp, articolul 4 nu împiedică autoritățile naționale să parcurgă, în conformitate cu procedurile lor legislative, etapele care nu afectează fondul proiectelor de reglementare.

Din prevederile articolului 3 alineatul (4) din Decizia 98/415/CE rezultă că statele membre sunt obligate să suspende procesul de adoptare a proiectelor de reglementare până la primirea avizului BCE. Acest lucru nu înseamnă că trebuie suspendat întregul proces legislativ național (de exemplu, activitatea de pregătire a comisiilor permanente parlamentare, dezbaterile altor avize emise de autoritățile naționale etc.) până la emiterea avizului BCE. În schimb, înseamnă că autoritatea care adoptă reglementările în cauză trebuie să aibă oportunitatea în mod concret de a analiza avizul BCE înainte de a lua decizia cu privire la fond. Dacă a fost stabilit un termen-limită pentru emiterea avizului BCE¹⁵, iar acest termen a expirat, autoritatea națională în cauză poate relua procesul de adoptare. Chiar și într-o astfel de situație, atâta timp cât reglementarea nu a fost încă adoptată, autoritățile naționale continuă să fie obligate să ia în considerare avizul BCE.

În octombrie 2011, președintele BCE a trimis o scrisoare tuturor autorităților naționale care consultă BCE, reamintindu-le că acestea „ar trebui să adopte măsurile necesare pentru a asigura respectarea efectivă a Deciziei 98/415/CE potrivit articolului 4 din aceasta, consultând BCE în mod corespunzător și în timp util în raport cu procesul legislativ cu privire la proiectele de reglementare din domeniile care intră în competența acesteia¹⁶”. De asemenea, acesta a recomandat „înstituirea unor proceduri interne adecvate care să asigure consultarea BCE în timp util, astfel încât autoritatea care o consultă și/sau adoptă propunerea legislativă să ia în considerare avizul BCE înainte de adoptarea dispoziției legislative respective. În cazul în care proiectele de reglementare sunt modificate substanțial în cursul procedurii legislative, este necesară consultarea BCE și cu privire la acestea”.

---

¹⁵ A se vedea secțiunea 4.3 din prezentul ghid.

¹⁶ Aceasta include dispoziții care nu sunt supuse aprobării parlamentare. Numai proiectele de reglementare care servesc în mod exclusiv pentru transpunerea dreptului Uniunii sunt excluse de la obligația de consultare.

4.2 Solicitarea de emitere a unui aviz

4.2.1 Forma solicitării și documentele însoțitoare

Solicitarea oficială a unui aviz trebuie adresată în scris președintelui BCE¹⁷. Primirea de către președintele BCE a solicitării emiterii unui aviz marchează declanșarea procedurii pentru adoptarea unui aviz de către BCE. BCE apreciază orice comunicare informală, la nivel de personal, între autoritățile naționale care consultă BCE și Serviciile Juridice ale BCE. Cu toate acestea, procedura oficială de consultare începe numai în momentul primirii solicitării oficiale de emitere a unui aviz de către președintele BCE.

Solicitarea trebuie să conțină o versiune a proiectului de reglementare care să fie suficient de stabilă pentru ca BCE să poată emite un aviz cu privire la acesta. În cazul proiectelor de reglementare care conțin un număr mare de prevederi referitoare la probleme diverse, BCE recomandă ca autoritatea care o consultă să indice prevederile proiectului de reglementare cu privire la care este în mod special interesată de comentariile BCE. Acest fapt este relevant în special atunci când proiectele de reglementare au ca obiect principal transpunerea sau punerea în aplicare a legislației Uniunii, însă includ și alte dispoziții care depășesc simpla transpunere.

BCE recomandă ca autoritatea care o consultă să includă o scurtă expunere de motive care să descrie obiectul și principalele obiective urmărite; etapa la care s-a ajuns în cadrul procesului legislativ național; numele și datele persoanelor de contact disponibile pentru a răspunde la orice întrebări referitoare la proiectele de reglementare care pot apărea în cursul elaborării avizului de către BCE. BCE recomandă ca autoritatea care o consultă să indice un termen-limită pentru emiterea avizului BCE¹⁸.

Cerințe privind documentația necesară pentru consultările naționale

Obligatoriu	Recomandat	Opțional
Solicitare scrisă de emitere a unui aviz adresată președintelui BCE. Copia proiectului de reglementare .	O scurtă expunere de motive care să prevadă: obiectul și principalele obiective ale reglementării; stadiul procesului legislativ intern; și detaliile persoanei de contact. Dacă un proiect de reglementare național este lung/complicat, indicarea prevederilor proiectului de reglementare cu privire la care se solicită în mod special avizul BCE. În cazul în care se invocă o urgență deosebită, se recomandă transmiterea către BCE a traducerii în limba engleză a expunerii de motive și a principalelor prevederi ale proiectului de reglementare transmis spre consultare.	Indicarea unui termen-limită până la care BCE să emită avizul.

¹⁷ BCE este de asemenea pregătită să primească solicitări de emitere a unui aviz, semnate și adresate în mod corespunzător, prin fax sau prin e-mail, ca atașament scanat, la adresa office.president@ecb.europa.eu și ecb.secretariat@ecb.europa.eu.

¹⁸ A se vedea secțiunea 4.3 din prezentul ghid.

4.2.2 Limba în care se redactează solicitarea

Solicitarea de emitere a unui aviz și documentele care o însoțesc pot fi transmise în limba oficială a statului membru în cauză (sau în una din limbile oficiale ale statului membru, dacă există mai multe limbi oficiale în statul membru respectiv). În special atunci când solicitarea invocă o urgență deosebită¹⁹, BCE apreciază dacă îi sunt transmise traducerea în limba engleză a expunerii de motive și a principalelor prevederi ale proiectului de reglementare înaintat spre consultare, acestea asigurând desfășurarea eficientă a procedurii de consultare. Acest fapt are în vedere că limba engleză este limba de lucru a BCE, precum și limba în care avizele BCE sunt adoptate de către Consiliul guvernatorilor, cu contribuția Consiliului general. În plus, astfel este posibil ca BCE să înceapă imediat să pregătească avizele, fără a fi nevoie să aștepte traducerea documentelor. Cu toate acestea, solicitarea de emitere a unui aviz al BCE nu trebuie amânată din lipsa unei astfel de traduceri.

4.3 Termene-limită

Articolul 3 din Decizia 98/415/CE:

„(1) În cazul în care consideră necesar, autoritățile naționale care elaborează un proiect de reglementare pot să stabilească Băncii Centrale Europene un termen-limită pentru prezentarea avizului său, care nu poate fi mai mic de o lună de la data la care președintele BCE primește notificarea.

(2) Termenul prevăzut poate fi redus în caz de urgență deosebită. În această situație, autoritatea care cere consultanță menționează motivele acestei urgențe.

(3) BCE poate solicita, în timp util, prelungirea termenului cu încă patru săptămâni cel mult. Autoritatea care o consultă nu poate refuza să satisfacă această cerere fără un motiv rezonabil.

(4) La expirarea termenului-limită, absența unui aviz nu trebuie să împiedice autoritatea națională care recurge la consultanță de a acționa în continuare. Dacă avizul BCE este primit după expirarea termenului, statele membre se asigură, totuși, că acesta este adus la cunoștința autorităților menționate la articolul 4.”

Deși Decizia 98/415/CE nu stabilește un termen-limită pentru adoptarea unui aviz de către BCE, experiența a demonstrat că durata medie în acest sens este de aproximativ șase săptămâni. Cu toate acestea, procesul poate dura mai mult²⁰, iar perioada necesară în mod concret pentru adoptarea unui aviz variază în funcție de natura, complexitatea și caracterul sensibil al proiectelor de reglementare în cauză.

¹⁹ A se vedea secțiunea 4.3 din prezentul ghid.

²⁰ A se vedea secțiunea 4.5 din prezentul ghid.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE, „în cazul în care consideră necesar, autoritățile naționale care elaborează un proiect de reglementare pot să stabilească Banca Centrală Europeană un termen-limită pentru prezentarea avizului său”. Cu toate acestea, acest termen-limită nu poate fi mai scurt de o lună de la data primirii acestei notificări de către BCE.

Experiența a demonstrat că statele membre uneori interpretează în mod eronat acest termen-limită minim de o lună ca fiind termenul-limită maxim standard. În majoritatea cazurilor, pregătirea și adoptarea avizelor BCE necesită timp pentru elaborarea versiunii în limba engleză a proiectului de reglementare, pentru coordonarea activității sectoarelor operaționale relevante ale BCE implicate în elaborarea avizului, precum și pentru primirea și luarea în considerare a comentariilor și a observațiilor guvernatorilor BCN în cadrul procedurii scrise, precum și a celor din partea Consiliului de supraveghere, în cazurile în care acesta din urmă este consultat de Consiliul guvernatorilor.

În practică, termenul-limită de o lună s-a dovedit a fi mai degrabă scurt. Posibilitatea ca autoritățile care solicită avizul BCE să stabilească un termen-limită ar trebui, așadar, să fie limitată la cazurile în care există o nevoie stringentă a autorităților naționale de a primi avizul BCE într-o lună. Astfel cum BCE reiterează adesea în avizele sale, faptul că procesul legislativ național a ajuns într-un stadiu avansat nu constituie un motiv suficient pentru ca autoritățile care solicită avizul să ceară adoptarea avizului BCE în regim de urgență.

Potrivit articolului 3 alineatul (2) din Decizia 98/415/CE, termenul-limită poate fi redus în caz de urgență deosebită. În aceste cazuri cu totul excepționale, autoritatea care consultă BCE trebuie să specifice în mod expres motivele urgenței. Autoritățile care consultă BCE sunt încurajate să urmeze orientările prevăzute în considerentul (6) al Deciziei 98/415/CE, care prevede că un dialog între autoritățile care consultă BCE și BCE trebuie să permită BCE să emită avizul în timp util în cazurile urgente, fără a aduce atingere posibilității acesteia de a examina în mod suficient de detaliat proiectele de reglementare. De asemenea, BCE apreciază dacă în astfel de cazuri primește și traducerea în limba engleză a expunerii de motive și a principalelor prevederi ale proiectului de reglementare cu privire la care se solicită avizul²¹. Cu toate acestea, solicitarea unui aviz al BCE nu trebuie amânată din lipsa unei astfel de traduceri.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Decizia 98/415/CE, în cazul în care autoritatea care consultă BCE a stabilit un termen-limită, BCE poate solicita o prelungire a termenului în cauză cu până la patru săptămâni. Articolul 3 alineatul (3) prevede că această solicitare nu poate fi respinsă de către autoritatea care consultă BCE fără un motiv rezonabil.

Articolul 3 alineatul (4) din Decizia 98/415/CE prevede că: „[I]a expirarea termenului-limită, absența unui aviz nu trebuie să împiedice autoritatea națională care recurge la consultanță de a acționa în continuare”. Aceasta înseamnă că, odată ce termenul-

---

²¹ A se vedea de asemenea secțiunile 4.2.1 și 4.2.2 din prezentul ghid.

limită a expirat, autoritățile competente pot continua procedura de adoptare a proiectului de reglementare care a fost suspendată pe durata consultării BCE. Cu toate acestea, atât timp cât procesul de adoptare a reglementării nu a fost finalizat, autoritatea care a solicitat emiterea avizului continuă să fie obligată să ia în considerare avizul BCE (și să îl aducă în atenția autorității de adoptare a reglementării, în cazul în care aceasta este o altă autoritate).

4.4 Confirmarea primirii

La primirea unei solicitări de emitere a unui aviz se transmite o confirmare de primire autorității care consultă BCE, în aceeași limbă ca și solicitarea de emitere a unui aviz. În cazurile în care statul membru consultă BCE fără a exista o obligație clară în acest sens sau în cazurile în care proiectul de reglementare vizează doar în mod tangențial sfera de competență a BCE ori conține modificări de natură pur formală sau administrativă ale cadrului juridic, acest lucru se va menționa în confirmarea de primire, indicându-se totodată dacă BCE are comentarii specifice care vor fi incluse într-un aviz BCE.

Documentele care însoțesc solicitarea de emitere a unui aviz și traducerile în limba engleză ale acestora sunt transmise membrilor Consiliului guvernatorilor și Consiliului general al BCE. Acest lucru le permite acestora să se familiarizeze de la început cu dosarul consultării și să fie în măsură să transmită prompt comentarii atunci când proiectul de aviz le este transmis în acest scop.

4.5 Elaborarea și adoptarea avizului BCE

După primirea solicitării de emitere a unui aviz, BCE instituie un grup de lucru pentru elaborarea unui aviz. Acest grup include experți din sectoarele operaționale relevante pentru obiectul consultării. În funcție de factori precum natura, complexitatea și lungimea proiectelor de reglementare, precum și de disponibilitatea acestora în limba engleză, durata de elaborare a avizului variază între câteva zile și mai multe săptămâni. De asemenea, în elaborarea avizului BCE, sunt luate în considerare motivele justificate care au stat la baza solicitării emiterii urgente sau deosebit de urgente a unui aviz.

Avizul este un instrument juridic al BCE și, de regulă, Consiliul guvernatorilor este organul de decizie responsabil de adoptarea avizelor BCE. Membrii Consiliului general sunt de asemenea implicați în acest proces decizional pentru a contribui la funcția consultativă a BCE. Prin urmare, după finalizarea procesului de elaborare și ulterior aprobării sale de către Comitetul executiv, proiectul de aviz este transmis pentru comentarii Consiliului guvernatorilor și pentru observații membrilor Consiliului general. Aceasta este o procedură scrisă care, în mod normal, durează o săptămână.

În vederea adoptării avizelor BCE cu privire la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, Consiliul guvernatorilor poate consulta și Consiliul de supraveghere.

După primirea de comentarii și/sau observații, proiectul de aviz este revizuit de către BCE și este transmis pentru orice alte comentarii sau observații în cadrul unei alte proceduri scrise care durează câteva zile lucrătoare. Cu toate acestea, termenul-limită pentru transmiterea de comentarii și observații în cadrul celei de a doua proceduri scrise poate varia, în funcție de natura consultării și de numărul și complexitatea comentariilor primite în cadrul primei proceduri scrise. În cadrul celei de a doua proceduri scrise, membrii Consiliului general și ai Consiliului guvernatorilor vor transmite, în general, doar comentarii sau observații cu privire la modificările introduse în proiectul de aviz revizuit.

Autoritățile care consultă BCE sunt invitate să ia în considerare complexitatea procesului de consultare atunci când stabilesc un termen-limită pentru emiterea unui aviz de către BCE.

4.6 Regimul lingvistic

Avizele solicitate de către o autoritate națională sunt adoptate în limba oficială a statului membru respectiv (sau în limba în care a fost redactată solicitarea de emitere a unui aviz dacă statul membru are mai multe limbi oficiale) și în limba engleză.

4.7 Transmiterea avizului și efectele acestuia

După adoptare, avizul este transmis autorității care a consultat BCE. Articolul 4 din Decizia 98/415/CE prevede că autoritatea care consultă BCE trebuie „să ia în considerare avizul BCE înainte de a lua o decizie pe fond”, și că trebuie să aducă avizul BCE la cunoștința autorității care trebuie să adopte dispozițiile respective, atunci când este vorba de altă autoritate decât cea care consultă BCE.

După finalizarea procesului legislativ, BCE apreciază primirea unei copii a reglementării în forma în care a fost adoptată în mod definitiv. În cazul în care BCE a fost consultată cu privire la un proiect de reglementare, BCE recomandă ca autoritatea care a consultat-o să transmită Secretariatului BCE o copie sau o trimitere la reglementarea adoptată.

4.8 Publicarea

Consiliul guvernatorilor și-a extins treptat politica de transparență cu privire la consultările naționale. Începând din ianuarie 2005, toate avizele BCE sunt publicate pe website-ul BCE imediat după ce au fost transmise autorității care a consultat-o, cu excepția situației în care există motive specifice care se opun publicării imediate. Dacă există astfel de motive specifice, avizul este publicat cel târziu la șase luni de la adoptare.

5 Respectarea obligației de a consulta BCE

Pentru a asigura îndeplinirea obligației de a consulta BCE, articolul 4 din Decizia 98/415/CE prevede ca statele membre să adopte măsurile necesare pentru „a asigura respectarea efectivă” a Deciziei 98/415/CE. SEBC monitorizează îndeaproape evoluțiile legislative la nivel național privind proiectele de reglementare din domeniile care intră în competența BCE. De asemenea, în mod regulat SEBC monitorizează și transmite rapoarte cu privire la respectarea de către autoritățile naționale a obligației de a consulta BCE cu privire la astfel de proiecte de reglementare. În plus, în cazul în care se constată că nu a fost respectată obligația de a consulta BCE cu privire la proiectele de reglementare care intră în competența sa, BCE notifică respectiva autoritate națională competentă și pe guvernatorul băncii centrale naționale a statului membru vizat, precum și Comisia Europeană. Cazurile clare de nerespectare a obligației de a consulta BCE care sunt importante sau care au un caracter repetat pot fi incluse și în raportul anual al BCE.

6 Consecințele juridice ale nerespectării obligației de a consulta BCE

Nerespectarea obligației de a consulta BCE cu privire la proiectele de reglementare din domeniile care intră în competența sa reprezintă o încălcare a Deciziei 98/415/CE și poate conduce la declanșarea în fața Curții a procedurii privind încălcarea dreptului Uniunii. Această procedură poate fi inițiată de Comisia Europeană împotriva statului membru în cauză conform articolului 258 din Tratat²². Obligația de a consulta BCE în temeiul Deciziei 98/415/CE este clară și necondiționată, ceea ce înseamnă că persoanele fizice se pot baza pe aceasta în fața instanțelor naționale. Prin urmare, se poate solicita instanțelor naționale să se pronunțe cu privire la validitatea sau opozabilitatea reglementărilor naționale adoptate fără consultarea BCE, iar Curtea poate fi sesizată în vederea pronunțării unei decizii preliminare cu privire la acest aspect.

S-a solicitat Curții în mod repetat să hotărască cu privire la opozabilitatea unei reglementări naționale adoptate fără notificarea prealabilă a Comisiei Europene, deși aceasta este prevăzută de acte specifice ale Uniunii²³. În aceste cazuri Curtea a reținut că o reglementare națională adoptată cu încălcarea unei cerințe procedurale de fond nu este opozabilă persoanelor fizice. De asemenea, conform jurisprudenței consacrate a Curții, toate căile de atac prevăzute în mod normal de dreptul intern trebuie să fie deschise părților litigante care doresc să obțină valorificarea unor pretenții în temeiul dreptului Uniunii²⁴. În acele state membre în care persoanele fizice au dreptul de a introduce o acțiune în anularea unei reglementări naționale pe motivul existenței unui viciu grav de procedură, persoanele fizice ar trebui de asemenea să aibă dreptul să solicite anularea reglementărilor naționale adoptate cu încălcarea unei cerințe procedurale esențiale prevăzute de dreptul Uniunii, așa cum este procedura de consultare prealabilă a BCE.

²² Dacă o bancă centrală națională care are competențe de reglementare nu consultă BCE în conformitate cu Decizia 98/415/CE, BCE însăși poate declanșa procedura privind încălcarea dreptului Uniunii conform articolului 271 litera (d) din Tratat și articolului 35.6 din Statutul SEBC.

²³ A se vedea, inter alia: Cauza 174/84, Bulk Oil, UE:C:1986:60; Cauza 380/87, Enichem Base, UE:C:1989:318; Cauza C-194/94, CIA Security International, UE:C:1996:172; Cauza C-226/97, Lemmens, UE:C:1998:296; Cauza C-235/95, AGS Assedic Pas-de-Calais, UE:C:1998:365; Cauza C-443/98, Unilever, UE:C:2000:496; Cauza C-159/00, Sapod Audic, UE:C:2002:343.

²⁴ A se vedea, de exemplu, Cauza 158/80, Rewe UE:C:1981:163.

Anexă

Decizia Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare (98/415/CE²⁵)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 105 alineatul (4) și articolul 4 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, anexat la tratat,

având în vedere propunerea Comisiei²⁶,

având în vedere avizul Parlamentului European²⁷,

având în vedere avizul Institutului Monetar European²⁸,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 106 alineatul (6) din Tratat și în articolul 42 din protocolul menționat,

- (1) Întrucât Banca Centrală Europeană (BCE) va fi înființată îndată după numirea Comitetului său executiv.
- (2) Întrucât tratatul prevede că BCE este consultată de autoritățile naționale pentru orice proiect de reglementare care ține de domeniul său de competență; întrucât Consiliului îi revine să stabilească limitele și condițiile acestei consultări.
- (3) Întrucât este necesar ca obligația consultării impusă autorităților statelor membre să nu aducă atingere responsabilităților acestor autorități în domeniile care fac obiectul proiectelor în cauză; întrucât ar trebui ca statele membre să consulte BCE în legătură cu orice proiect de reglementare din sfera sa de competență, în temeiul articolului 105 alineatul (4) din tratat; întrucât lista domeniilor speciale care figurează în articolul 2 din prezenta decizie nu este exhaustivă; întrucât articolul 2 a șasea liniuță din prezenta decizie nu aduce atingere prezentei repartizări a competențelor în ceea ce privește politicile referitoare la controlul prudentțial al instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar.
- (4) Întrucât funcțiile și activitățile monetare ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) sunt definite în Statutul SEBC și al BCE; întrucât băncile centrale ale statelor membre participante fac parte integrantă din SEBC și trebuie să

²⁵ JO L 189, 3.7.1998, p. 42.

²⁶ JO C 118, 17. 4. 1998, p. 11.

²⁷ JO C 195, 22. 6. 1998.

²⁸ Aviz emis la 6 aprilie 1998 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

acționeze conform orientărilor și instrucțiunilor BCE; întrucât, în cea de-a treia fază a Uniunii Economice și Monetare (UEM), autoritățile statelor membre neparticipante trebuie să consulte BCE în legătură cu proiectele de reglementare privind instrumentele politicii monetare.

(5) Întrucât atâta timp cât un stat membru nu participă la politica monetară a SEBC, deciziile luate de autoritățile acestui stat membru în cadrul implementării politicii sale monetare nu fac obiectul prezentei decizii.

(6) Întrucât consultarea BCE nu trebuie să prelungească în mod nejustificat procedurile de adoptare a proiectelor de reglementare în statele membre; întrucât termenele în care BCE trebuie să își dea avizul trebuie, totuși, să îi permită examinarea atentă a textelor care îi sunt transmise; întrucât, în cazurile de extremă urgență, ale căror cauze trebuie motivate, de exemplu din cauza sensibilității piețelor, statele membre pot stabili un termen mai mic de o lună și care să reflecte urgența situației; întrucât, în special în aceste cazuri, un dialog între autoritățile naționale și BCE trebuie să permită să se țină cont de interesele fiecărei părți.

(7) Întrucât, în temeiul alineatelor (5) și (8) din Protocolul nr. 11 anexat la Tratat, prezenta decizie nu se aplică Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, cu condiția ca acest stat membru să nu treacă la etapa a treia a UEM și atâta timp cât nu se realizează acest lucru.

(8) Întrucât între data constituirii BCE și începutul celei de-a treia faze a UEM, autoritățile naționale trebuie să consulte BCE, în conformitate cu Decizia 93/717/CE²⁹ și articolul 109I alineatul (2) din Tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) În sensul prezentei decizii, se înțelege prin:

„stat membru participant”, un stat membru care adoptă moneda unică în conformitate cu tratatul;

„proiect de reglementare”, proiectele privind dispoziții care, dacă au caracter obligatoriu și sunt aplicabile în general pe teritoriul unui stat membru, stabilesc norme care privesc un număr nedeterminat de cazuri și se adresează unui număr nedeterminat de persoane fizice sau juridice.

(2) Nu sunt considerate proiecte de reglementare proiectele privind dispozițiile al căror unic obiect este transpunerea directivelor comunitare în legislația statelor membre.

---

²⁹ JO C 332, 31. 12. 1993, p. 14.

Articolul 2

(1) Autoritățile statelor membre consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul tratatului și, în special, în ceea ce privește:

- problemele monetare;
- mijloacele de plată;
- băncile centrale naționale;
- colectarea, elaborarea și difuzarea datelor statistice din domeniile monetar, financiar, bancar, al sistemelor de plăți și al balanței de plăți;
- sistemele de plăți și decontări;
- normele aplicabile instituțiilor financiare, în măsura în care acestea au o influență substanțială asupra stabilității instituțiilor și piețelor financiare.

(2) De asemenea, autoritățile statelor membre, altele decât statele membre participante, consultă BCE în legătură cu orice proiect de reglementare privind instrumentele politicii monetare.

(3) De îndată ce primește un proiect de reglementare, BCE comunică autorității naționale care o consultă dacă, în opinia sa, proiectul în cauză ține de sfera sa de competență.

Articolul 3

(1) În cazul în care consideră necesar, autoritățile naționale care elaborează un proiect de reglementare pot să stabilească Băncii Centrale Europene un termen-limită pentru prezentarea avizului său, care nu poate fi mai mic de o lună de la data la care președintele BCE primește notificarea.

(2) Termenul prevăzut poate fi redus în caz de urgență deosebită. În această situație, autoritatea care cere consultanță menționează motivele acestei urgențe.

(3) BCE poate solicita, în timp util, prelungirea termenului cu încă patru săptămâni cel mult. Autoritatea care o consultă nu poate refuza să satisfacă această cerere fără un motiv rezonabil.

(4) La expirarea termenului-limită, absența unui aviz nu trebuie să împiedice autoritatea națională care recurge la consultanță de a acționa în continuare. Dacă avizul BCE este primit după expirarea termenului, statele membre se asigură, totuși, că acesta este adus la cunoștința autorităților menționate la articolul 4.

Articolul 4

Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura respectarea efectivă a prezentei decizii. În acest sens, el asigură că BCE este consultată în timp util, astfel încât autoritatea care face propunerea legislativă să ia în considerare

avizul BCE înainte de a lua o decizie pe fond, și că avizul BCE este adus la cunoștința autorității care trebuie să adopte dispozițiile respective, atunci când este vorba de altă autoritate decât cea care a întocmit proiectul de reglementare.

Articolul 5

(1) Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 1999.

(2) Decizia 93/717/CE se abrogă de la 1 ianuarie 1999.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 29 iunie 1998.

Pentru Consiliu
Președintele

R. COOK

© Banca Centrală Europeană, 2015

Adresa poștală 60640 Frankfurt pe Main, Germania
Telefon +49 69 1344 0
Website www.ecb.europa.eu

Toate drepturile sunt rezervate. Reproducerea în scopuri educaționale și necomerciale este permisă numai dacă sursa este confirmată.

Cu excepția unor prevederi contrare, prezentul document utilizează date disponibile la 14 noiembrie 2014.

ISBN 978-92-899-2068-1 (online)
DOI 10.2866/010091
Numărul de catalog QB-02-16-045-RO-N (online)